

REVERENDISS.
DOM. THOMAE A
VIO, CAIETANI, CARD. D.

Xysti, in iiiij. Euangelia, ad Græco-
rum codicum fidem emendata,
Commentarij luculentissi-
mi, ad sensum literalem
quàm maximè ac-
. commodati.

M A I O R E Q U A M H A C T E N Y S
unquam, diligentia emendati: indicibusq;
amplissimi illustrati.

L V G D V N I,
Apud Gasparem à Portonarijs.

1556
Soy de Drapier le 10 Juillet
J. P.

THOMAE DE VIO CAIETANI CAR- DINALIS SANCTI XISTI,

*in nouum Testamentum iuxta sensum
literalem commentarij. Et primo
in Euangelium secundum
Matthæum.*

Ostquam diuina fauente gratia exposuimus Psalterium ad literam, intendimus multorum precibus adquietentes, nouum testamentum etiam ad literam exponere. Et inchoando à Matthæo, titulum eius qui apud Græcos habetur (quem dicitur Matthæus ipse apposuisse)notandum duximus: scilicet, Euangelium secundum Matthæum. ¶ Euange-

lium Græcè, significat Latinè bonam nunciationem. Et verè historia hæc dicitur nunciatio: quia nuncij officio fungitur. Nec Matthæus, authorem se, sed nuncium ausus est significare. In quo officio implicitè continetur quod est dei nuncius: dum non explicatur à quo iniuncta est hæc nunciatio. Et hinc authoritas operis magnificatur: dum non ab homine, sed à deo nuncius venit. Et propterea non dicit euangelium Matthæi, sed secundum Matthæum, ne nunciatio à Matthæo procedere significetur, sed nunciatio à deo prout per Matthæum executioni demandata est, significetur. ¶ Nunciatio autem hæc bona dicitur, tanquam sola sit bona. Et verè sic est, tum ex parte rei nunciatæ: quoniam sola nunciat vera bona, felicitatem integrum continentia. Tum ex parte eorum quibus nunciatur: quia sola est bona omnibus hominibus, cuiuscunque sexus, cōditionis, gradus. Tum ex parte modi: quia sola optimo modo absq; tricis,clarè (ut ab omnibus possit intelligi)annunciat.

IOANNIS

Aet sive signa sive non signa, sive in cōspectu discipolorum siue non. *Quae si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse.* Superfluit posse. & legendum est. *Capturum qui scribendi sunt.* pro, scribendi forent, libros. Non dicit nec ipsum arbitror mundum capturum illa facta si scribenda essent, sed libros qui scribendi forent: ut intelligamus quod non de ipsis factis à Iesu, sed de libris arbitratur quod mundus non caperet. Ut intelligamus quod de innumera multitudine librorum confiendorum si per singula scriberentur facta Iesu, loquitur: & percipiamus hyperbolica figura non latenter sed manifeste ipsum uti, non in persona ecclesiaz sed in persona propria. ¶ Apparet enim manifesta hyperbole, dicendo quod si scriberentur mundus non caperet. constat nanque quod si scribuntur in mundo scribantur. Sed sicut describentes maximam velocitatem dicimus velociorem aquilis aut vento, & describentes maximam albedinem dicimus albiorem niue, & similia: ita Ioannes significat maximam multitudinem factorum à Iesu ex hoc quod si sigillatim scriberentur, mundus non caperet libros continentis tot facta. Et sicut non mentitur nec falsum dicit dicens velociorem aquilis aut vento, candidiorem niue & huiusmodi (quia intelliguntur hæc hyperbolice dicta: & non ad fallendum, sed ad significandum magnam velocitatem, vel magnum candorem, &c.) ita nihil mendacij nihil falsi hic arbitratur Ioannes: quoniam hyperbolice sc manifestat loqui ad significandum innumerabilem multitudinem factorum Iesu. Cui est honor & gloria in secula seculorum. Amen.
 Caietæ die 16. Maij. 1528.

**Commentariorum Thomæ de Vio Caietani Cardinalis
Sancti Xisti in euangelium secundum Ioannem Finis.**

1557

